

ANITA KOZLOVSKA, KARDIOLOGE

Kad sirdij nojūk ritms

Jebkuras izmaiņas sirdsdarbības ritmā sauc par aritmiju. Cilvēka sirds ir sarežģīta elektriska sistēma, kas nodrošina koordinētu asins virzīšanos daudzveidīgu fizioloģisko mehānismu ietekmē, un aritmija ir šīs sistēmas klūda. Daļa aritmiju ir dzīvībai bīstamas, kas var beigties ar nāvi.

Ārstam rūpīgi jāizmeklē pacients, lai precīzi noteiktu sirdsdarbības traucējumu veidu un cēloni. Aritmija retāk ir slimība pati par sevi, biežāk tā ir komplikācija kādai no sirds slimībām vai citai saslimšanai.

Aritmijas ietver:

- sirdsdarbības frekvences pārmaiņas;
- sirds ritma regularitātes pārmaiņas;
- impulsa izplatīšanās (vadīšanas) traucējumus.

Der zināt

- Sirdsdarbība ir ritmiska secīga sirds priekškambaru un kambaru saraušanās un atslābšana. Saraušanos sauc par **sistoli**, bet atslābšanu – par **diastoli**.
- Viens no sirds ritma traucējumiem ir ārpuskārtas sistoles jeb **ekstrasistoles**, ko cilvēks izjūt kā sirds kūleņošanu vai īslaicīgu apstāšanos.
- Mirgošanas aritmija jeb **mirdzaritmija** ir nekoordinētas, haotiskas sirds priekškambaru kontrakcijas, kas tiek neritmiski pārvadītas uz kambariem.
- Biežāk sastopamās **aritmijas** ir ekstrasistoles, tahikardija (loti ātra sirdsdarbība) un mirgošanas aritmija; ievērojami retāk sastopama ir lēna sirdsdarbība, ko sauc par bradikardiju.

Sūdzības aritmiju gadījumā

Parasti pacients sūdzas par sirdsklavu vai lēnu sirdsdarbību, *kuleņu*, drebēšanas vai vibrēšanas sajūtu krūtīs, pacientam ir sajūta, ka tūlīt nogībs, vai gībonis, galvas reibonis, elpas trūkums u.c.

Bērniem un jauniešiem

Bērniem bieži novēro tā saukto sinusu aritmiju (sinusu mezgls sirds labajā priekškambarā generē impulsu, kas šajā gadījumā nerodas ar vienādiem intervāliem), šī aritmija ir fizioloģiska un neprasa padziļinātu izmeklēšanu un ārstēšanu. Ja konstatēta cita veida aritmija, tai ir loti nopietni jāpievērš uzmanība un obligāti jākonsultējas pie kardiologa, lai pārliecīnātos, vai te nav darīšana ar iedzimtu sirds patoloģiju; jāveic instrumentālie izmeklējumi, ehokardiogramma, elektrokardiogramma u.c. ledzīmītas strukturālas izmaiņas sirdī reizēm nav viegli diagnosticēt. Tās ir:

- Vulf-Pārkinsona-Vaita (WPW) sindroms, kas rada izteiktas ātras sirdsdarbības, arī mirgošanas aritmijas lēkmes (paroksismus);
- labā kambara struktūras pārmaiņas – displāzija, ko bieži pavada dažādu veidu aritmijas, kas ir bīstamas un var būt pēkšņas nāves iemesls;

- iedzimta pagarināta QT intervāla sindroms, kas saistīts ar gēnu mutāciju, var izraisīt bīstamus ritma traucējumus, gīboni un daudz nōpētnākas problēmas;
- iedzimtas izmaiņas šūnu līmeni, traucēta transmembrānas elektrolītu kanāla darbība – kalcija, magnija, kālija joni.

Sekundārās aritmijas

Visbiežāk aritmijas ir sekundāras – sekas kādai no citām saslimšanām. Tas rodas sirds slimību un arī citu slimību rezultātā:

- saistībā ar paaugstinātu asinsspiedienu;
- tās ir tipiskas vairogdziedzera slimībām, pastiprinātās vairogdziedzera darbības gadījumos mēdz būt ātra sirdsdarbība un mirgošanas aritmija, pavājināta vairogdziedzera darbība dod lēnu sirdsdarbību;
- akūtas infekcijas slimības, baktēriālās un vīrusu infekcijas iesaista iekaisuma procesā arī sirds muskuli, mainās sirds struktūra, rodas dažāda veida aritmijas;

- kīmijterapija, ko izmanto jaundabīgu slimību ārstēšanā, arī izraisa nopietnas aritmijas;
- mazasinību pavada sirds ritma traucējumi, biežāk tahikardija;

riem mirgošanas aritmijas lēkmes ir katru dienu un regulāri jāsauc ātrā palīdzība. Nonāk tik tālu, ka cilvēks jau gaida šīs lēkmes un baidās – tad bez antiaritmiskiem līdzekļiem nākas

Visbiežāk aritmijas ir sekas kādai citai slimībai – sirds, infekcijas, vairogdziedzera u.c. slimībām

- ja cilvēkam ir galvas trauma ar paaugstinātu intrakraniālo (galvaskausa iekšējo) spiedienu, parasti novēro bradikardiju;
- var būt arī neirogēni sirds ritma traucējumi un mirgošanas aritmijas paroksismi;
- paātrināta sirdsdarbība ir arī grūtniecībā, šajos gadījumos kardiologs nozīmē terapiju.

Gan ekstrasistoju, gan mirgošanas aritmijas gadījumā situācija var būt joti dažāda, tā prasa rūpīgu izpēti un individuālu ārstēšanu. Ir cilvēki, ku-

izrakstīt arī nomierinošas zāles vai antidepressantus. Un bieži vien tas dod labu rezultātu, jo mainās pacienta attieksme pret aritmiju.

Arī šķietami veselam cilvēkam der laiku pa laikam profilaktiski pārbaudīt sirds veselību. Gadās nopietna nediagnosticēta patoloģija, piemēram, priekškambaru starpsienas defekts, kas ne reizi nav licis sevi manīt, jo pacienta dzīvesveids bijis saudzējošs. Bet pēc lielas fiziskas pārslodzes iestājas fatālās sekas. Ja defektu konstatē, var palīdzēt operācija. Šobrīd to var veikt ar daudz mazāku risku nekā vēl pavisam nesenā pagātnē.

Aritmijas biežāk ir lēkmjeidīgi, un to gadījumā ir nepieciešams dokumentēt sirds ritma traucējumus ar kardiogrammas palīdzību.

Mirdzaritmija

Aptuveni 60 tūkstoši cilvēku Latvijā slimī ar mirdzaritmiju (aritmija, kam raksturīga nekoordinēta priekškambaru aktivācija un mehāniskās funkcijas pasliktināšanās). Kā liecina statistikas dati, no viņiem aptuveni trešā daļa par savu slimību nav informēti. Tas ir biedējoši, jo šādiem slimniekiem, ja viņi laikus nesaņem palīdzību – mērķtiecīgu ārstēšanu, pastāv reāla iespēja klūt par išēmiskā insulta upuriem un pat palikt invalīdiem uz mūžu.

Tad mums ir jārunā par slimībām, kas izraisa šo aritmijas veidu, – tās praktiski ir tās pašas, kuras izraisa arī citas iepriekš minētās aritmijas. Pirmkārt, tas ir ilgstoši paaugstināts un

ANITA KOZLOVSKA

- Interniste, kardioloģe
- Rīgas 1. slimnīca
Bruninieku ielā 5
Tālr. 67366323
www.1slimnica.lv
- ARS Veselības centrs
Blaumanja ielā 11/13
Tālr. 27827224; 67699369,
www.ars-med.lv

neārstēts asinsspiediens. Otra grupa ir sirds mazspējas slimnieki, un trešā – slimnieki, kas sīgst ar sirds vai nagartērijas (koronārās artērijas) slimību un kam sīrī ir pēcinfarkta rētas.

Statistika liecina, ka ar to biežāk slimo sievietes nekā vīrieši, turklāt sievietēm kā komplikācija šai slimībai biežāk veidojas trombi, tie ar asinsriti nonāk smadzenēs un, aizsprostojojat asinsvadu, izraisa išēmisko insultu. Arī vecumam ir nozīme, jo cilvēks ir vecāks, jo lielāks ir risks saslimt ar mīdzaritmiju. Ja tas notiek gados jaunākiem cilvēkiem, visbiežāk vainojama iedzīmība vai slikti ieradumi.

Tā saucamās sirds raustīšanās jeb mīdzēšanas rezultātā sirds priekškambara austiņā var veidoties trombi, kas, radot asinsvadu aizsprostojušus, izraisa galvas smadzeņu asinsrites traucējumus. Mīdzaritmija var būt iemesls sirds mazspējai. Tas nozīmē, ka orgāni tiek sliktāk apsīpoti, rezultātā samazinās darba spējas, cilvēks sliktāk panes fizisku slodzi, samazinās spēja domāt un kīras cilvēka dzīves kvalitāte kopumā.

Vai cilvēks var dzīvot/sadzīvot ar šādu aritmiju

Ja slimības iespaidā sirds dobums ir ievērojami izpleties, tad iespējams, ka pilnībā pareizu sirds ritmu atjaunot vairs nav iespējams. Tāpēc ir tīk svarīgi lietot antikoagulantus – medikamentu grupa, kas sašķidrina asinis, lai izvairītos no trombu veidošanās, kas var radīt pat nāvējošas sekas. Sirds dobuma izplešanās iemesls ir ilgstoši nepareizs sirds ritms, sirds raustīšanās. Šiem pacientiem ir jālieto medikamenti, kas atvieglo vīnu stāvokli. Protams, līdztekus jālieto medikamenti to slimību ārstēšanai, kas izraisa mīdzaritmiju.

Raksturīgie simptomi aritmijas gadījumā

Jāsaka, ka aritmijām ļoti tipisku simptomu nav, biežāk pacients sūdzas par diskomfortu un smagumu krūtīs, elpas trūkumu, sirdsklauvēm, kūlenu un vibrēšanas sajūtu krūtīs.

Šādās situācijās pacientam jāvēršas pēc pašīdzības pie ģimenes ārsta.

- ģimenes ārsts nosūtīs:
- veikt elektrokardiogrāfiju;
- ehokardiogrāfiju;
- pārbaudīt vairogdziedzera darbību;
- vēlama Holtera monitorēšana (diennakts kardiogrammas pieraksts), un jāveic citi nepieciešamie izmeklējumi;
- jāveic asins analīzes, jānosaka hemoglobīna līmenis un holesterīna līmenis asinīs.

Tad ar visiem izmeklējumu rezultātiem jādodas pie kardiologa. Pretējā gadījumā vizīte ir neefektīva, jo diagnosti nav iespējams noteikt un sākt nepieciešamo ārstniecības kursu, uzklausot tikai pacienta subjektīvo stāstījumu. Ľoti svarīgi arī, lai pacents ziņātu visu medikamentu nosaukumus, kurus līdz šim ir lietojis.

Vai aritmiju iespējams izārstēt

Vispirms aritmija ir jādiagnosticē. Kad tas izdarīts, piemēklē atbilstošāko ārstniecības metodi – ar medikamentiem, kādu no invazīvām meto-

- sirds muskuļa (miokarda) funkcijas un struktūras uzlabošana;
- mazināt neirogēno, toksisko un reflektori ietekmi uz sirds muskulī;
- novērst elektroītu līdzvara traucējumus (īpaši K un Mg);
- diferencēta antiaritmisko preparātu lietosāna;
- invazīva, radikāla un nefarmakoloģiska ārstēšana – kardiovertera defibrilatora implantācija, sirds aritmogēno struktūru katetrablācīja vai operatīva destrukcīja.

Profilakse

Vai ir kādi profilakses pasākumi, lai, gadiem ejot, izvairītos no mīdzaritmijas un citu aritmiju riska?

Noteikti jākontrolē asinsspiediens, ja tas ir paaugstināts, tad laikus jāārstē. Svarīgi ir kontrolēt vairogdziedzera funkciju un hormonu līmeni, kā jau minēts iepriekš, paaugstināta vairogdziedzera funkcija ir vēl viens no mīdzaritmijas riskiem.

Ľoti ieteicamas ir regulāras ritmiskas fiziskās aktivitātes, bet pēkšni neuzņemoties pārmērīgu fizisko slodzi. Slodzei jābūt kontrolietai, regulē-

Ieteicamas ir regulāras ritmiskas fiziskās aktivitātes, bet pēkšni neuzņemoties pārmērīgu slodzi

dēm, sirds ritma atjaunošanu ar elektrošoku, elektrokardiotimulatora implantāciju lēna sirds ritma gadījumos un citu. Jāatceras, ka ļoti svarīgi ir ārstēt pamatslimību, kuras sekas ir aritmija, pretējā gadījumā ārstēšana būs mazefektīva.

Aritmiju ārstēšanas principi un taktika

Taktikā ir divi varianti:

- paroksismu (lēkmes) kupēšana;
 - balstterapija (terapija lēkmju profiliaksei).
- Principi:
- pamatslimības ārstēšana;

tai un nepārspīlētai, atbilstošai trenētības pakāpei.

Nedrīkstam aizmirst par veselīgu dzīvesveidu un uzturu, svara korekciju, atteikšanos no kaitīgajiem paradumiem, piemēram, smēķešanas, alkohola vai citām apreibinošām vielām, kā arī stresa līmeņa mazināšanu ikdienā.

Nobeigumā aicinājums tautai reizi gadā veikt profilaktiskas pārbaudes – asinsanalīzes, elektrokardiogrammu un apmeklēt ģimenes ārstu. Tā mēs varēsim izvairīties no negaidītiem pārsteigumiem – ielaistām slimībām un to komplikācijām.